

KOMPLOT PROTI BOHU

Přepis textu přednášky při příležitosti představení knihy shodného názvu.

Autor i přednášející: **Johan Livernette**.

Zdroj: <https://www.youtube.com/watch?v=4gyEMThDWLA>

Nejprve veliký dík „France action jeunesse“ za pozvání! Dříve než začnu, chtěl bych jednoduše upřesnit, že téma REVOLUCE, kterým se budeme dnes večer zabývat, nebude bráno natolik z historického úhlu pohledu, neboť tím jsem se již zabýval ve své předešlé knize, zvané „Syntéza světového revolučního hnutí“, která vyšla v lednu 2012, ale bude to víceméně analýza doktríny a charakteristických rysů Revoluce, ukazující ji takovou jaká opravdu je!

Jestliže, strhující masku Revoluci, se ji zeptáte: „Kdo jsi?“ řekne vám: „Nejsem tím, čím si myslíte, že jsem. Mnoho se o mně mluví, ale velmi málo se o mně ví. Nejsem ani karbonářstvím, které potají konspiruje, ani povstáním zuřícím v ulicích, ani přeměnou monarchie na republiku, ani zaměněním jedné dynastie druhou, ani dočasným rušením veřejného pořádku. Nejsem ani řevem Jakobínů, ani běsněním Hory (La Montagne), ani bojem na barikádách, ani drancováním, ani požárem, ani agrárním zákonem, ani gilotinou, ani topením (lidí). Nejsem ani Maratem, ani Robespierrem, ani Babeufem, ani Mazzinim, ani Kosuthem Tito lidé jsou mými syny, ale nejsou mnou. Tyto věci jsou mým dílem, ale nejsou mnou. Tito lidé a tyto věci jsou skutečnostmi pomíjejícími, ale já jsem stavem permanentním. Já jsem nenávisť vůči každému náboženskému a společenskému řádu, který člověk neustanovil a v kterém není zároveň králem a Bohem. Jsem proklamací práv člověka proti právům Boha; jsem filosofií revolty, politikou revolty, náboženstvím revolty; jsem ozbrojenou negací; jsem založením náboženského a společenského stavu na vůli člověka namísto vůle Boží! Jedním slovem jsem ANARCHIÍ, neboť jsem sesadila Boha z trůnu a na Jeho místo dosadila člověka. Proto se nazývám Revolucí, t.j. převrácením, protože dávám nahoru, co má být podle věčných zákonů dole, a dolů, co má být nahoře.“ Tato pozoruhodná tiráda, za kterou vděčíme Msgr. Gaume, je z mého pohledu nejbrilantnější a nejtrefnější definicí Revoluce. Zapamatujeme si několik věcí za prvé, že Revoluce je nenávisť k celému náboženskému řádu, to jest přirozenému řádu, jenž si přeje Bůh, a zvláště ke společenskému panování Našeho Pána Ježíše Krista. Za druhé, že pojem převrácení, změny, je pořádkem každé Revoluce. Za třetí, že Revoluce je permanentním stavem jak doslovně napsal Msgr. Gaume. Jsme svědky revolučního hnutí světového měřítka, revolucí a válek, které následují za sebou cyklicky a nepřerušovaně, což je ostatně ve shodě s těmi, kteří toto předpovídali, jako například George Orwell ve své výborné knize „Devatenáct set osmdesát čtyři“, když mluví o trvalé válce. A posledním bodem je slovo REVOLTA která přichází ve třech verzích: filosofie revolty, politika revolty a náboženství revolty. Jde o REVOLTU PROTI BOHU a tudíž neskrývaný odpor vůči Bohu! V tirádě Msgr. Gauma rozpoznáváme náboženský charakter (revoluce), který je zcela potvrzený. Ale tento náboženský charakter na druhé straně je popírán slovníkem Larousse, který nám říká, že revoluce je náhlá a násilná změna v politické a sociální struktuře státu, která se zrodí, když se nějaká skupina lidí vzbouří proti místním orgánům a převezme moc. Nuže to není tak úplně přesně! Poněvadž grupy lidí se bouří proti vládě, která je u moci, zřídka drží v rukách opravdovou moc. Obvykle je to skrytá moc, která je v pozadí a tahá za drátky.

Co se týče náboženského charakteru revoluce, o kterém jsem před chvílí hovořil tak ten je v definici slovníku Larousse zřetelně neexistující. Revoluce je taková, jak jí vidíme jako děti, jak jí nám prodávají dominantní média a jak nás o ní učí na základní a střední škole. Připomínám vám, že v roce 1989 jsme oslavovali dvousté výročí Francouzské revoluce. Bylo to za vlády socialistů. Oslavovaly se tak vlastně masakry a zločiny mas, které skončily královraždou. Jestliže se nad tím člověk zamyslí, tak musí konstatovat, že je to totálně aberantní! Tato revoluce, jež je pro nás nadhodnocována a v dominantních médiích téměř glorifikována, je mýtem! Je to viditelně lež o tzv. spontánním hnutí lidu, jehož cílem je společné dobro. A vidíme, že právě tak jako ďábel i revoluce nosí masku, aby byla lépe akceptována, neboť neexistuje nic spontánního v takzvané revoltě lidu a už vůbec nic spontánního ve prospěch společného dobra. Ostatně eminentní kontrarevoluční autor Joseph de Maistre, ve své knize „Úvahy o Francouzské revoluci“, kterou publikoval v roce 1797 (v

prodeji na stránkách nakladatelství ESR), napsal: „Lid není v revolucích ničím, vkráčí do nich pouze jako pasivní nástroj.“ Lid není ničím jiným než nástrojem v rukách plutokracie! Oproti tomu rozeznáváme jednu konstantu ve fenoménu revoluce, t.j. cizineckou intervenci, buď finanční nebo lidskou a nebo také obojí.

Pojďme na chvíli zpátky do historie! Rok 1789 je vyvrcholením komplotu svobodných zednářů, o kterém bylo již časněji rozhodnuto na zednářském kongresu ve Wilhelmsbadu, v roce 1782 Nato se ve Velké eklektické lóži ve Frankfurtu, v roce 1786, rozhodlo o královraždách Ludvíka XVI. ve Francii a Gustava III ve Švédsku. V době Francouzské revoluce se četní svobodní zednáři zúčastnili těchto sjezdů, které sjednotily svobodné zednáře celé Evropy. A tyto sjezdy byly svolány dvěma Němci: Adolphem Kniggem a Adamem Weishauptem! Mnoho cizinců bylo rozpoznáno mezi svobodnými zednáři, kteří v roce 1789 konspirovali: Anacharsis Cloots byl Prusák, žid Cagliostro byl z Itálie, Marat byl Švýcar, Weishaupt a Knigge byli, mimo jiné Němci. O něco později v roce 1848 vypukly revolty tu i tam v Itálii, o kterých se už předem rozhodlo, a to v roce 1847 na zednářském sjezdu ve Štrasburku. A na tom samém zednářském sjezdu bylo také rozhodnuto o Revoluci ve Francii, v následujícím roce v únoru 1848, která měla za cíl sesadit krále Ludvíka Filipa a tím nastolit II. republiku s provisorní vládou, sestavenou z jedenácti svobodných zednářů. Opět o něco později ve Spojených státech vypuká Občanská válka Severu proti Jihu, ve které jsou obě strany podporovány penězi apatridů Rothschildů. Rok 1870 přináší Franko-pruskou válku, ve které protestantská Prus má podporu opět peněžního impéria Rothschildů, zejména rodiny Warburgů. V roce 1871 propuká ve Francii Pařížská komuna, tj. další Revoluce, za účasti francouzského svobodného zednářství, Velké Lóže a Velkého Orientu, ale také německého svobodného zednářství s Bismarckem. Trochu později, ale nyní v Rusku, máme Rusko-japonskou válku (1904 – 1905), během které na jedné straně P. Warburg a na druhé J. Schiff, t.j. dva společníci finančního kartelu Rothschild, financují obě strany, jmenovitě: Warburg Rusko a Schiff Japonsko, takže z financí apatridů, z Wall Streetu. Znovu, o něco později, stále ještě v Rusku v roce 1917 vypuká Bolševická revoluce, která byla, jak prokázal historik Anthony Cyril Sutton, financovaná Jakobem Schiffem od bankovního domu Kuhn Loeb & Co., ale také J. P. Morganem. a jistým Olofem Aschbergem operujícím ze Švédska s bankou Nya (Nya Banken). Takže křesťanská monarchie cara Mikuláše II. v Rusku byla svržena financemi apatridů ze Spojených států, z Wall Streetu, ale také ze Švédska. Na konci 2. světové války v roce 1944 se uzavírá Brettonwoodská dohoda a následuje celá série revolucí, které jsou fakticky puče, do kterých, jak shledáváme, jsou pokaždé zapleteny tajné služby Velké Británie a především USA, tedy CIA. V roce 1953 byl pučem sesazen iránský předseda vlády Muhammad Mossadek, k čemu se nakonec v roce 2013, po šedesáti letech, CIA přiznala. O rok později se to stejné opakuje v Guatemale (sesazení presidenta Jacoba Árbenze). Poté v roce 1973 sesazení Allendeho v Chile. V roce 1987 byl zavražděn v Burkině Faso prezident Thomas Ankara, v Kongu (r. 1961) zavražděn Patrice Lumumba. Takových případů je ale mnoho. Nedávno na událostech v Kaddáfího Libyi, jak jsme se dozvěděli, měla účast francouzská tajná služba. V Sýrii, kde byly a jsou snahy destabilizovat vládu Bašara al-Asada, bojovali žoldnéři, kteří byli placeni ze zahraničí. Nedávný převrat na Ukrajině byl americkým pučem a Arabské jaro bylo vlastně jarem Američana George Sorose.

A tím se dostáváme k postavě Georga Sorose, který je člověkem, jenž opravdu zosobňuje světové revoluční hnutí. V létech 1970 – 1980 to byl především Henry Kissinger, který byl pravou rukou domů Rockefellerů a Rothschildů, tj. bankovního kartelu a vojensko-průmyslového komplexu. V dnešní době, v 21. století, je to ale George Soros. Kdo je tedy George Soros? George Soros je miliardář, finanční spekulant, který operuje na Wall Streetu. Takže bankéř a velice důležitý finančník, který si dovolil zlomit Anglickou banku (the Bank of England) a který se nepřestává ukazovat v amerických médiích a všechny poučovat o ekonomice nebo politice či geopolitice, který je hlavou nejmocnější Nestátní neziskové organizace (NGO) jmenovitě Human

Rights Watch a který je klíčovým agentem bankovního kartelu Rothschildů. V pozadí Ukrajiny figuruje George Soros! V pozadí svržení Mubaraka v Egyptě a dosazení Mursího a Muslimského bratrstva na jeho místo stál opět George Soros! V pozadí FEMENU je George Soros! V pozadí téměř všech anti-křesťanských konspirací rozpoznáváme dnes pracku Sorose! Revoluce není nikdy aktem většiny, ale aktem velmi aktivní menšiny, která je zpravidla manipulovaná, velmi často po nějaké poradě či konferenci, což nám objasňuje osudný rok 1789 a jemu předcházející zednářské sjezdy a také rok 1848, jemuž předcházel také sjezd zednářů Štrasburku. Ale vezměte si 1. světovou válku a hlavně přípravy na ni, ta stejná Velká Eklektická Lóže, pořádajíc v roce 1786 sjezd zednářů, svolala francouzské svobodné zednářství kraťounce před vypuknutím 1. světové války, mimochodem řečeno, z Frankfurtu, léna Rothschildů! A nedávno, když NATO poslalo své jednotky na Střední východ, do Iráku, Afganistanu, Sýrie, Libye atd. Tak o tom se již rozhodlo dříve, a to pouze týden po atentátu na Světové obchodní centrum, během porady v Camp Davidu.

Oč se opírá REVOLUCE? O zednářské lóže, přesněji řečeno o tzv. ZADNÍ zednářské lóže, které jsou průsečíkem mezi vysokými financemi, tudíž vysokým zednářstvím a exekutivní politickou mocí. Nad lóžemi ale máme SYNAGOGU, mimochodem katolický teolog Tertullianus (AD c. 160 – c. 220), v prvních staletích Katolické Církve, tj. Křesťanství, napsal, cituji: „Synagogy jsou zdrojem persekuce křesťanů.“ Motorem revoluce je anti-křesťanství a terčem, už po dva tisíce let, je JEŽÍŠ KRISTUS a JEHO CÍRKEV! Toto světové revoluční hnutí, které se musí analyzovat od roku 1789, není ničím jiným než KOMPLOTEM PROTI BOHU! Hlavními agenty REVOLUCE jsou ŽIDÉ A ZEDNÁŘI! Bojovat proti REVOLUCI znamená bojovat proti žido-zednářství. Nepřítelem REVOLUCE číslo 1. a jejím hlavním lidským terčem je PAPEŽ, jenž je VIKÁŘEM KRISTA. A druhým lidským terčem je NEJKŘESŤANŠTĚJŠÍ KRÁL, který byl kdysi PORUČÍKEM KRISTA. Tady máme dvě osoby, které ztělesňují Křesťanství: PAPEŽ A KRÁL. V 19. století svobodné zednářství neustále útočilo na Katolickou Církev a Papežství. ať už to byl Napoleon Bonaparte proti Piovi VI. a následně Piovi VII., který byl perzekuován a poté uvězněn.

A tady bych vás odkázal na velmi dobré knihy, jako například „Římská Církev a revoluce“ od Jacques Crétineau-Joly a také „Důvody pro Světovou válku“ od Henri Delassus. Jsou uceleným pohledem na toto téma, pořádné bichle! Takže perzekuce proti Piovi VI., ale také Piovi VII., poté proti Piovi IX. Napoleonem III., který byl karbonářem již od svých 23. let, tj. velmi mladým svobodným zednářem. Také Risorgimento pracoval nejprve v první polovině 19. století proti katolickému Rakousku, následně proti Itálii v druhé polovině 19. století, aby Itálie byla laicizována. Nezapomínejme také na Kulturkampf, to znamená na sjednocení německých knížectví s Pruskem, v druhé polovině 19. století, a nastolení politiky naměřené proti Katolické Církvi. Tyto všechny anti-katolické a anti-papežské persekuce jsou evidentně protikladem všech těch chvalozpěvů, které obdržíte nyní od nynější vedoucí Říma, Argentinec Jorge Mario Bergoglio. Chvalozpěvy na stránkách časopisu Time Magazine, který je v rukou rodiny Astorů, rodiny napojené na Rotschildy. A naposledy chvála od francouzské židovské organizace CRIF, neboť nejposlednějším bojem pana Bergoglia je boj proti antisemitismu, místo boje o navrácení pravdy do lůna Římské Církve. Myslím, že k tomu není třeba nic dodávat. Revoluční slogan Liberté, égalité, fraternité (svoboda, rovnost, bratrství) je také sloganem republiky a svobodného zednářství. V REVOLUCI nejsme součástí všelidové revolty, ale REVOLTY PROTI BOHU! V REVOLUCI odmítáme AUTORITU BOŽÍ, jsme ve zobecněné vzpouře, v blízkosti démona, jenž je všudypřítomný, ve všech sférách společnosti a ne pouze tam, kde je moc, ale i v pracovním světě, v rodině a Bohužel také ve sporu mezi dnešními disidenty, jdoucími proti stávajícímu systému. S REVOLUCÍ se také rozpoutávají vášně, k tomu se ještě vrátím.

Tato REVOLUCE, která se musí zkoumat už od roku 1789, je v podstatě anti-křesťanská. Objektivní studie světového revolučního hnutí ukazují, že se jedná o konspiraci proti TRŮNU a OLTÁŘI, t.j. dvěma pilířům KŘESŤANSTVÍ. Katolické Církvi a Křesťanské Monarchii. Následně tato konspirace, po Brettonwoodské konferenci, se obrátila proti suverenitě národních států, tj. proti všem hlavám států, které jednoduše chtěly zastávat zájmy svých lidí a a svých zemí. Několik z nich

jsem před chvílí citoval. Tato REVOLUCE je také v podstatě perverzní, neboť se opírá o lidskou nespokojenost, která je velice často legitimní a také protože se etabluje pod záminkou společného dobra a sociálního pokroku, což jsou legitimní a pozitivní ideály. Devíza REVOLUCE latinsky zní NON SERVIAM!: NEBUDU SLOUŽIT! Tato devíza je devízou Lucifera a Satana, která vyjadřuje odmítnutí Boha! Duch REVOLUCE je duchem, jehož úmyslem je REVOLTA PROTI BOHU, která je založená na lidské pýše a která se shoduje s nejprvotnějším hříchem, hříchem Luciferovým, což je v protikladu ke ctnosti POKORY, jenž je hlavní ctností Katolické víry! Za každé REVOLUCE se člověk považuje za Boha a pýcha je původem REVOLUCE! Tuto velmi dobře zanalyzovanou a formulovanou myšlenku nalézáme ve výborné knize Msgr. Henri Delassuse „Problém nynější doby“, která byla vydána nakladatelstvím ESR. Na straně 19. této knihy Msgr. Delassus píše: „V podstatě ještě země neviděla nic horšího než je REVOLUCE. Ona nevychází z leccjaké vášně, ale z pýchy – podstaty všeho zla – tedy především ze všeho, co se povyšuje nad BOHA Ona není jen nějakou mylkou, ale radikálním omylem, který bere (lidem) samého BOHA – základ veškeré PRAVDY a veškerého DOBRA. Ona není jen nějakým zlem, ale opravdovým zlem.“ Ona je, jak bylo velmi dobře řečeno, ve své podstatě SATANSKÁ – myšlenka, kterou jako první napsal Joseph de Maistre, t.j. dříve než Msgr. Delassus. Je to Lucifer chtějící si tak podmanit lidské pokolení jak si podmanil po tisících andělské kohorty. Tak velmi dobře popsal REVOLUCI Msgr. Delassus.

REVOLUCE má své předchůdce v jednom počátečním, stejném písmenu R: REFORMACE protestantská, RENESANCE, REVOLUCE. REFORMACE, která se zrodila za RENESANCE a která následovně umožnila REVOLUCI. Mohli bychom také jít zpátky do historie revolučního hnutí za použití třech dat: 1517, 1717, 1917. Rok 1517 je oficiálním datem počátku PROTESTANTISMU Martina Luthera. 1717 je rokem, ve kterém bylo oficiálně zřízeno SVOBODNÉ ZEDNÁŘSTVÍ, které potom umožnilo (REVOLUCI) 1789 ve Francii. A nato rok 1917, který přinesl BOLŠEVICKOU REVOLUCI. Číslo 17 je dle analýzy svatého Augustina posvěcením DEKALOGU, to znamená, že 7 je posvěcením světa a 10 je DESATEREM BOŽÍCH PŘÍKÁZÁNÍ. Když sečteme 10 a 7 je výsledkem posvěcení DEKALOGU. A tady je velmi pravděpodobné, že 3. světová válka odstartuje roku 2017. Myšlenku příbuzenství a těsných vztahů mezi PROTESTANTSKOU REFORMACI a REVOLUCI, kterou doznal v roce 1879 laicista, svobodný zednář Jules Ferry a kterou cituje Msgr. Delassus (opět on, který je mým zdrojem údajů) ve své knize „Důvody pro Světovou válku“, ve druhém díle, na straně 452. Jules Ferry říká, že reformované náboženství je starší sestrou Francouzské REVOLUCE, neboť reforma přinesla REVOLUCI do Církve stejně jak ji naši předkové roku 1789 přivezli do státu. A Msgr. Delassus k tomu dodává: PROTESTANTISMUS, REVOLUCE a SVOBODNÉ ZEDNÁŘSTVÍ pracují na stejném díle Také není překvapující vidět stejné sympatie a stejnou shodu, rovněž doznanou, existující mezi VLÁDOU REPUBLIKY, PROTESTANTSKÝM CHRÁMEM a LÓŽEMI. REFORMACE tudíž umožnila REVOLUCI. A Katolický autor René de La Tour du Pin dokonce prohlásí, že REVOLUCE byla odplatou za REFORMACI. Je to zhruba, co započal protestant Luther, dle jeho vlastních slov: „Zajistit triumf mé revolty proti Církvi a následně se uskuteční Revoluce!“

Pro židovského historika Bernarda Lazara to byl ŽIDOVSKÝ DUCH, který triumfoval s PROTESTANTISMEM a je to ten stejný ŽIDOVSKÝ DUCH, který se nalézá ve SVOBODNÉM ZEDNÁŘSTVÍ, kde se vše čerpá z KABBALY. Připomeňme si také, že dva oficiální zakladatelé SVOBODNÉHO ZEDNÁŘSTVÍ byli PROTESTANTÉ – Anderson a Desaguliers. Avšak podobnost mezi PROTESTANTISMEM a SVOBODNÝM ZEDNÁŘSTVÍM tím nekončí, protože PROTESTANTISMUS je politicko-náboženským protestem proti CÍRKVI a PAPEŽSTVÍ, kdežto SVOBODNÉ ZEDNÁŘSTVÍ je ANTI-CÍRKVI a SATANOVOU SYNAGOGOU.

V PROTESTANTISMU se nacházíme v doméně SVOBODY SVĚDOMÍ a SUBJEKTIVISMU (byl to, milovaný všemi německými filosofy, Immanuel Kant, který se postavil proti OBJEKTIVISMU oficiálního doktora teologie Katolické Církve svatého Tomáše Akvinského), kdežto ve SVOBODNÉM ZEDNÁŘSTVÍ přijímáme VOLNOMYŠLENKÁŘSTVÍ. Jak SVOBODA SVĚDOMÍ tak VOLNOMYŠLENKÁŘSTVÍ, které jsou si ostatně dosti blízko, jsou v protikladu ke KATOLICKÝM DOGMATŮM, s čímž všichni souhlasí.

Vezměme si teď dvě klíčová data v podvrtném plánu světového revolučního hnutí proti TRŮNU A OLTÁŘI. Rok 1789, ke kterému se ještě vrátím a rok 1965. Proč právě rok 1965? Protože v tom roce skončil II. vatikánský koncil, revoluční koncil, jenž byl REVOLUCÍ V CÍRKVI, což ostatně přiznal kardinál Suenens. Tímto se přešlo z KATOLICKÉ CÍRKVE na KONCILNÍ CÍRKEV, na FALEŠNOU CÍRKEV, která se přizpůsobuje světu místo, aby svět se přizpůsoboval CÍRKVI a podřizoval PRAVDĚ. V této církvi II. vatikánského koncilu je zřetelně aplikován revoluční, zednářský slogan: VOLNOST, ROVNOST, BRATRSTVÍ, jmenovitě skrze SVOBODU NÁBOŽENSTVÍ, jež Msgr. Lefebvre velmi silně odsoudil, ale také skrze KOLEGIALITU.

V podstatě se ŘÍMSKÁ CÍRKEV od II. vatikánského koncilu zdemokratizovala. Podívejme se teď na dvě klíčová data revolučního hnutí ve Francii – 1789 a 1871. 1789 samozřejmě představuje rok Francouzské revoluce, od kterého datujeme začátek REVOLUCE. Francouzská revoluce, jež slouží mimochodem jako příklad pro jiné REVOLUCE, byla národní sebevraždou, ve které byla setnuta hlava Králi, Otcí francouzské společnosti. A to vyústilo ve společnost bez BOHA se slavnou DEKLARACÍ PRÁV ČLOVĚKA, která byla koncipována v Lóži La Candeur a předložena svobodným zednářem La Fayettem, jenž byl zasvěcen do zednářské Lóže v Americe a náležel zrovna také k Lóži La Candeur. Také svobodný zednář Adrien Duport podporoval Deklaraci práv člověka. Rok 1871 je druhým datem. Mezi tím mi řeknete, že jsou také data 1830, tj. rok politické (Červencové) revoluce a především 1848 a samozřejmě se nemýlíte! Jak velkým neúspěchem principů VOLNOSTI, ROVNOSTI, SPOLEČENSKÉHO POKROKU, EMANCIPACE LIDU byl rok 1789, na což se ostatně stále čeká. (Od roku 1789 se jde jen zpátky, a lid se měl údajně emancipovat), tak také rok 1848 byl velkým nezdarem politického SOCIALISMU ilumináta, svobodného zednáře Louise Blanca. Vracíme se k roku 1871 a ke dvěma prvořadým zednářským osobnostem (REVOLUCE) Pařížské komuny židovi Gambettovi ve Francii, ale také Bismarckovi v Německu. A ve stejném čase probíhá laicizace Itálie na čele s dvěma zednářskými osobnostmi, a přidám i třetí, Mazzinim, zednářem vysokého stupně, Garibaldim a také Cavourem. V tomto okamžiku je francouzský lid stále ještě katolický a jeho většina je pro návrat ke křesťanské monarchii, kterou zosobňoval jeden muž – hrabě de Chambord. K tomu se ještě vrátím. Jenomže liberální katolíci a tajné společnosti se ruku v ruce postavili proti hraběti de Chambord, Jindřichu V., v roce 1870. To byla opravdová příčina REVOLUCE KOMUNY (Pařížské komuny), jež vypukla o rok později v roce 1871 a byla opravdovým masakrem, krvavou anarchií. Zapříčinila více než 20 000 mrtvých v Paříži. A tady jsme u opravdového mezníku historie Francie, poněvadž to bylo naposledy, kdy existovala ještě nějaká naděje návratu ke KŘESŤANSTVÍ a KŘESŤANSKÉ MONARCHII. A tak jsme se tím dostali na začátek 3. republiky, která se píše s velkým R. Proč? Protože byla první, která opravdu trvala. Vydržela až do roku 1940 spolu s Francouzským státem a Vichystickým režimem maršála Pétaina. Předtím 1. republika vydržela pouze dvanáct let, od roku 1792 do roku 1804 a 2. republika jen čtyři roky, od roku 1848 do roku 1852.

Slovo REVOLUCE se rýmuje se slovem INVERZE (převrácení), protože člověk je dáván nahoru a BŮH dolů, tudíž první INVERZE mezi stvořením a stvořitelem, což mimochodem velmi dobře popsal Msgr. Gaume, jehož tirádu jste před chvílí slyšeli. Mimoto svobodný zednář Lafargue, kterého cituje ve své knize „Problém nynější doby“ Msgr. Delassus, napsal:

„REVOLUCE je triumfem člověka nad BOHEM!“ Takže první INVERZE je mezi STVOŘITELEM a STVOŘENÍM. Druhá INVERZE je INVERZÍ pyramidního systému, ve kterém, pomocí demokracie, se nám namlouvá, že většina rozhoduje, to znamená, že pyramida se obrací vzhůru nohama. Nakonec ta demokracie je vpravdě vždy plutokracií, jež rozhoduje o naší budoucnosti a osudu národa. V druhé INVERZI, druhá lež! Třetí INVERZE je INVERZÍ principů. Ve společnosti, kde vládne pořádek, jako například v Katolické Francii za časů starého režimu (Ancien régime), logicky VÍRA by měla být nad rozumem a mít pod kontrolou naše vášně. Avšak s příchodem REVOLUCE bylo všechno převráceno. Jsou to rozpoutány vášně (o kterých jsem před chvílí mluvil), jež vstupují na místo rozumu, s cílem zničit náboženství. V zednářském dokumentu Alty Vendity, který pochází z první poloviny 19. století, můžeme číst toto: „Sen tajných společností se splní z velmi jednoduchého důvodu, který je založen na lidských vášních.“ Proto také veškeré cíle našich médií spočívají v rozněcování lidských vášní, odstavující tím KATOLICKOU VÍRU. Připomínám také, že rok 1789 byl zaveden ve jménu bohyně rozumu. Svobodní zednáři – revolucionáři uctívali ROZUM jako BOHA a stavěli proti VÍŘE ROZUM, zatímco BŮH, ROZUM a MORÁLKA jsou úzce spjatí. Čtvrtá INVERZE je INVERZÍ HODNOT, kde v naší republikánské společnosti talmudské a zednářské hodnoty nahrazují hodnoty křesťanské, které ve středověku učinily Francii velikou. Pátá INVERZE je INVERZÍ PRIORIT, kde materiální prospěch má přednost před duchovním dobrem, dokonce i v lůně KATOLICKÉHO SPOLEČENSTVÍ. Čemu se dává přednost, je hromadění majetku. Důležité je materiálně a ne žít ve stavu BOŽÍ MILOSTI, ve VÍŘE, NADĚJI a LÁSCE. Hlavně být dobře situován! Poslední INVERZÍ je INVERZE mezi PRÁVY a POVINNOSTMI ČLOVĚKA, neboť již neexistují POVINNOSTI ČLOVĚKA vůči BOHU ale vůči PRÁVŮM ČLOVĚKA bez BOHA, viz. DEKLARACE PRÁV ČLOVĚKA A OBČANA. REVOLUCE se také rýmuje se slovem DESTRUKCE, což historická fakta dosvědčují. V době každé REVOLUCE, VÁLKY jde o krveprolití, masakry anarchii, ostatně svobodný zednář vysokého stupně, žid Adam Weishaupt napsal: „Musíme zničit všechno, co se dá a co možná nejrychleji!“ Nuže tohle vede nevyhnutelně v krvavou anarchii, jednoduše v krveprolití, v NEPOŘÁDEK, který je opakem PŘIROZENÉHO ŘÁDU a ve dvojí cíl: VŠEOBECNÁ REPUBLIKA a LICHVA! Prostřednictvím státního dluhu, sjednáváním půjček. Z toho všeho má prospěch pouze SKRYTÁ MOC, FINANCE bez vlasti, jež během každé VÁLKY, každé REVOLUCE zvětšují svojí moc a vliv nad národy. REVOLUCE se také rýmuje se slovem PERVERZE, protože se vydává za něco, čím není. Mimochodem v 19. století svobodný zednář vysokého stupně a žid Vindice, karbonář nejvyšší lóže ALTA VENDITA doporučoval popularizovat mezi masami lidí neřesti a učinit jejich srdce neřestné, aby už nebylo katolíků. Tento dokument najdete otištěný v knize „Římská církev tváří v tvář revoluci“ od Jacques Créteineau-Joly, ale také v 2. dílu knihy „Problémy dnešní doby“ od Msgr. Henri Delassus. REVOLUCE v sobě zahrnuje korumpování principů moci a ten stejný Vendice (v korespondenci s jiným svobodným zednářem, karbonářem) napsal, cituji: “Nikdy se neunavme korumpováním! KORUPCE ve velkém je, čím se zabýváme. KORUPCE lidu klérem a kléru námi! KORUPCE nás musí dovést k tomu, že jednoho dne uložíme CÍRKEV do hrobu! Nejlepší dýkou k zasažení CÍRKY je KORUPCE!“ Tento svobodný zednář nejvyšší lóže Alta Vendita jen převzal to, co již dříve napsal Adam Weishaupt, těsně před REVOLUCÍ 1789. REVOLUCE také implikuje ZRADU, ZRADU naší vládnoucí vrstvy (tj. svobodných zednářů, kteří, jsouce zkorumpovaní cizinou, zrazují národní zájmy), ale také implikuje ZRADU, což je třeba doznat, okrajových vrstev populace, lidu, jenž je bohužel velmi často vrtkavý a manipulovatelný a tudíž manipulovaný. Slovo REVOLUCE se také rýmuje se slovem SUBVERZE (podvrácení). SUBVERZE PŘIROZENÉHO ŘÁDU a TRANSGRESE principů. Není se co divit, jestliže to nejen vyúsťuje ve flagrantní nespravedlnost v naší zednářské republice, ale také už několik desetiletí v zákonech proti přírodě, jmenovitě zákon o umělých potratach židovky, členky lóže B'nai B'rith Simone Weil, z roku 1975, velice nedávno zákon o genderové teorii, zákon o sodomitských sňatcích svobodného zednáře Christine Toubira. Také příště, určitě, to bude zákon o euthanasii, který je ostatně vychvalován židem a svobodným

zednářem lóže B'nai B'rith Jacquesem Attalim. Došli jsme k poslednímu bodu, totiž že REVOLUCE se rýmuje se slovem EMANCIPACE, EMANCIPACE jisté komunity, asi tušíte které, tj. židovské komunity, které byla udělena práva, jmenovitě francouzské občanství. A to přišlo ze strany kleriků, kteří zároveň byli také zednáři, jako např. abbé Mulot, abbé Bertholio, abbé Faucher, ... Ti byli tlačeni Adriem Duportem, který plánoval hrůzovládu (Jakobínský teror) a poté konečně uznáno za platné abbém Grégoirem, který byl také svobodným zednářem a blízkým Adolpha Crémieux. a to všechno ve jménu ROVNOSTI PŘED ZÁKONEM. Nakonec tato revoluce prospěla pouze globálním bankéřům, financím bez vlasti a IN FINE Izraeli.

Nezaměňujme především slova REVOLUCE a CONTRA-REVOLUCE! Například ve Francii v roce 1793 obyvatelé Vandée bojovali za krále Ludvíka XVI. a nebo Cristeros v Mexiku, kteří bojovali za panování Krista Krále v jejich zemi. A tady jsme u MARTYRIA, MARTYRIA obyvatel Vendée, MARTYRIA Cristeros a tudíž u AKTU, který vede k Bohu, AKTU pro Boha a který vede k Bohu, neboť MARTYRIUM – KŘEST KRVE vede logicky ke SPÁSE DUŠE. Byl proti REVOLUCI, velký kontra-revoluční autor Joseph de Maistre v knize „Úvahy o Francii“ napsal: „REVOLUCE je ve své esenci SATANSKÁ a může být poražena a zničena pouze opačným principem, to znamená KONTRA-REVOLUCÍ.“ Ve stejném duchu a ve stejném smyslu o několik desetiletí později papež Pius IX. napsal „REVOLUCE je inspirovaná samotným Satanem. Jeho cílem je zničit od základů stavbu KŘESŤANSTVÍ a na jejich ruinách znovu vybudovat POHANSKÝ SPOLEČENSKÝ ŘÁD.“ Nuže, jestliže REVOLUCE je satanská, není ona tedy řešením, ale problémem a proto se musí proti ní bojovat. A teď poslední citát na cestu, který není ani od Msgr. Delassus, ani od Msgr. Gaume, ani od Pia IX, ani od Josepha de Maistre, ani od Pia X., ale ode mně osobně, z mé knihy KOMPLOT PROTI BOHU, konkrétně: „REVOLUCE je dílem SUBVERZE mezinárodního JUDAISMU prostřednictvím SVOBODNÉHO ZEDNÁŘSTVÍ.“ Proto termín ŽIDO-ZEDNÁŘSTVÍ, používaný Msgr. Ernestem Jouinem. Revoluční hnutí vede k určitému mechanismu a tento revoluční mechanismus a jeho metody to je ILUMINISMUS, jehož cíl je zničit společenský řád, je to mechanismus, ve kterém účel světí prostředky. ILUMINISMUS operuje pomocí infiltrace, za účelem SUBVERZE, svého nepřítele nikdy neatakuje čestně a zvenčí, ale vždy jej podřívá zevnitř, odvolávajíc se na síly zvenčí. Mužem, jenž personifikuje ILUMINISMUS je pochopitelně Adam Weishaupt. Adam Weishaupt, teolog, žid a svobodný zednář vysokého stupně, luciferián, národnosti německé, vůbec žádný hlupák, poněvadž byl profesorem kanonického práva a vzešel z Jesuitského Řádu, ve kterém zůstal jen velmi krátce, načež se velice rychle obrátil. Weishaupt byl mužem bez kousku svědomí, který přinejmenším měl speciálně negativní víru a tuze talmudickou morálku. Adam Weishaupt vytvořil „slavnou“ sektu bavorských Iluminátů (Der Illuminatenorden), která hrála rozhodující roli v roce 1789, tj. kula pikle proti KŘESŤANSKÉ MONARCHII. Podle katolického autora Epiphaniuse měl být Adam Weishaupt financován Amschelem Mayerem Rothshildem. I když nemáme k tomu důkazy, nicméně Epiphanius ve své knize („Massoneria e sette segrete“) napsal a také ujistil, že se tak stalo, pomocí jednoduché dedukce. V každém případě se kol Weishaupta pohybovali židovští finančníci. V té době měl také obzvláště velký vliv filosof Moses Mendelssohn, který veškerou svou silou podporoval zrovnoprávnění židů. ILLUMINISMUS byl definován svobodným zednářem Louistem Blancem z lóže „Svobodný člověk“ (L'homme libre) takto: Samotnou přitažlivostí mystéria, samotnou silou sdružení se podřizují stejné vůli a ožívují stejným dechem tisíce mužů přijatých v každé zemi světa, ale především v Německu a ve Francii. V Německu Frankfurt a pak ve Francii. Francouzská revoluce udělá z těchto mužů, pomocí pomalého a postupného školení a (pře)výchovy, kompletně nové bytosti.“ Toto bylo také cílem REVOLUCE roku 1789, což přiznal sám Mirabeau, svobodný zednář, iluminát podobně jako Louis Blanc, který byl také svobodným zednářem a iluminátem. Učinit je poslušnými až k jejich zešílení nebo smrti, poslušnými k neviditelným a neznámým šéfům SKRYTÉ MOCI! S legií podobných mužů, působit nenápadně na dvořanstva,

obklopat panovníky, svými MISTRY, agenty SKRYTÉ MOCI, jako PORADCI. S legii podobných mužů, působit nenápadně na dvořanstva obklopat panovníky, řídit bez jejich vědomí jejich vlády a vést Evropu k tomu, aby byly veškeré pověry zničeny. V zednářském žargonu je pověrou náboženství, takže to znamená zničení náboženství. Aby veškeré monarchie padly, aby celé privilegium původu bylo vyhlášeno za nespravedlivé, aby také vlastnické právo bylo zrušeno a rovnost prvních křesťanů byla prohlášena, takový byl gigantický plán (zakladatele) ILLUMINISMU. Skrz tuto citaci Louise Blanca vidíme celou (politickou) linii ILLUMINISMU, t.j. zničení PŘIROZENÉHO ŘÁDU, zničení NÁBOŽENSTVÍ, zničení NÁRODŮ, zničení DĚDIČNÉ MONARCHIE a také OSOBNÍHO VLASTNICTVÍ. Pro svobodného zednáře Lenina, který by také židem po matce a vůdcem Bolševiků v roce 1917, byl nejlepším revolucionářem mladý člověk zbavený veškeré MORÁLKY! Pro anarchistu Pierre-Josepha Prudhona, jenž byl urputně proti osobnímu vlastnictví (řekl, že VLASTNICTVÍ JE KRÁDEŽ), pro Prudhona byl Satan prvním REVOLUCIONÁŘEM! A pro Msgr. de Segur, který není ze stejného tábora právě citovaných, je Satan OTCEM REVOLUCE a satan je také OTCEM LŽI! Takže je možné vidět satanský charakter REVOLUCE, který byl potvrzen jak Msgr. Gaumem, tak Piem IX., tak Josephem de Maistrem, také Leninem, Prudhonem a také Msgr. de Segurem. Rozeznáváme různé druhy REVOLUCIONÁŘŮ. Msgr de Segur zaznamenal tři kategorie a já si dovoluji přidat ještě jednu. V první kategorii se nalézají samotní VŮDCE MANIPULÁTOŘI, jež jsou velice často nejvychytralejšími a nejlistivějšími a také nejvlivnějšími a nejmocnějšími v zákulisí. Do této kategorie bych zařadil Adama Weishaupta z 18. století, Karla Marxe a Adolpha Cremieux z 19. století. A poté z 21. století, z Francie bych vybral někoho jako je Jacques Attali a ze světového žebříčku, někoho jako je George Soros. Druhá kategorie obsahuje patologicky protináboženské osoby: anti-křesťany, anti-klerikály jako například svobodný zednář Voltaire, který říkal: „Zničte tu hanebnici!“ („Écrasez l'Infâme!“) hovoříc o KATOLICKÉM NÁBOŽENSTVÍ. Také Anacharsis Cloots byl velice proti Křesťanství, podobně jako bolševici, menševici a trockisté, kteří byli mimo jiné téměř všichni židé a také všichni velmi protináboženský. Do třetí kategorie zapadají ti, kteří jsou čestní ve svém přístupu, ale chtějí se dostat do soukolí REVOLUCE, do vražedného šílenství revolučního hnutí a kteří nakonec chtějí být UŽITEČNÝMI IDIOTY pro revolucionáře první kategorie: VŮDCE MANIPULÁTOŘI, jež v zákulisí tahají za drátky. A do této kategorie bych zařadil někoho takového jako Maximilien de Robespierre, který nicméně byl svobodným zednářem, rosekruciánem a také bych do této kategorie zařadil Josifa Stalina. A nakonec čtvrtá kategorie, kterou jsem si dovolil přidat, je kategorií velkých HEREZIARCHŮ, jež byli zarputile proti MYSTICKÉMU TĚLU KRISTOVU, tj. KATOLICKÉ CÍRKVI. A tak mezi nimi jsou Arius, Manes, Nestorius, protestanté Luther a Kalvín a filosofové osvícenství Rousseau a Voltaire. Všichni (HEREZIARCHOVÉ) se provinili HŘÍCHEM PÝCHY. Všichni byli zarputile proti Katolické Církvi a ohromujícím sběhem okolností zemřeli všichni strašnou smrtí.

Tedy přistupme ke kontra-revolučnímu řešení. **Jestliže REVOLUCE a VÁLKY nejsou ničím jiným než následkem LIDSKÝCH HŘÍCHŮ, a tak tomu je, musí řešení přijít od nás samých, bojujících proti vlastním hříchům a proti vlastním neřestem!** Cílem KONTRAREVOLUCE je, abychom zvítězili sami nad sebou! **A nejlepší způsob jak zvítězit sám nad sebou je být INTEGRÁLNÍM KATOLÍKEM**, což podle mého mínění zahrnuje povinné konání exercicií svatého Ignáce z Loyoly, minimálně jednou za dva roky. Jak se tedy stát, řeknete, KONTRAREVOLUCIONÁŘEM? Nuže již pokřtěním, takže dle možnosti už od velmi časného věku, téměř při narození, pakliže ne, je třeba, po upřímné konverzi, nechat se pokřtít v dospělosti a stát se INTEGRÁLNÍM KATOLÍKEM a žít ve stavu BOŽÍ MILOSTI a ve VÍŘE, NADĚJI a LÁSCE. Z REVOLUCE se velmi často rodí APOSTÁZIE, popírání BOHA, APOSTÁZIE NÁRODŮ, což logicky vede Bohužel k zatracení duší. Vztah mezi REVOLUCÍ, ANARCHIÍ a APOSTÁZIÍ subtilně analyzoval papež Pius XI. ve své encyklice DIVINI REDEMPTORIS, kterou

vydal v roce 1937, tj. rok po započetí Španělské občanské války proti Francovi napsal (Pius XI.): „Když se samotný pojem Boha vyhladí ze srdcí lidí, jejich nevázané vášně je doženou k nejukrutnějšímu barbarství.“ Proto je prospěšná VÍRA, ale také ROZUM. A je třeba obojí: VÍRY i ROZUMU! KONTRAREVOLUCE je především VNITŘNÍ REVOLUCÍ, z které ale může vzejít REVOLUCE VNĚJŠÍ, pokud jde o boj za KRISTA, jenž je KRÁLEM NÁRODŮ a VYKUPITELEM LIDSTVA!

Nuže, určitě si položíte několik otázek: Je možné být demokratem, volit republikánskou stranu, být republikánem a také být KONTRAREVOLUCIONÁŘEM? Dozajista ne! Poněvadž jestli je člověk republikánem, podporuje lidi, kteří házejí volební lístky do urny neuvědomující si, že jestliže je člověk republikánem, tak nezbytně podporuje falešné principy ANTI-CÍRKVE, což tedy vyvolává doktrinální problém, jelikož on nebrání SPOLEČENSKÉMU PANOVÁNÍ JEŽÍŠE KRISTA, které, připomínám, je dogmatem víry ustanoveným PIEM XI., a které musí každý KATOLÍK dodržovat.

Je možné být liberálem a KONTRAREVOLUCIONÁŘEM? Nuže je to složité, jestli člověk je opravdu liberálem. Je ale možné být poznamenán liberalismem, přizpůsobovat se omylu a nicméně žít ve stavu LÁSKY, ve VÍŘE NADĚJI a LÁSCE a také bránit PANOVÁNÍ KRISTA KRÁLE.

Může být člověk pyšný a přitom dobrý KONTRAREVOLUCIONÁŘ? Nuže jestli je člověk příliš pyšný, je to složité, neboť bude pro něho těžké jít ke zpovědi a žít ve stavu BOŽÍ MILOSTI. Ale přece lze mít trošku pýchy, trošku ega a žít ve stavu LÁSKY, a bránit dobrou doktrínu, to jest být KONTRA-REVOLUCIONÁŘEM.

Je možné být protestantem a také KONTRAREVOLUCIONÁŘEM? Jistěže ne! Protože tady vyvstává problém doktríny, protestantské doktríny, která je proti SPOLEČENSKÉMU PANOVÁNÍ JEŽÍŠE KRISTA! A tak protestant nemůže být součástí KONTRAREVOLUCE.

A nakonec to, co řeknu asi u některých způsobí skřípaní zubů, podle toho, kdo je v publiku. Je možné být NEPRAKTIKUJÍCÍM KATOLÍKEM a přitom KONTRAREVOLUCIONÁŘEM? Ovšemže ne! Poněvadž je-li člověk NEPRAKTIKUJÍCÍM KATOLÍKEM může mít VÍRU, může mít NADĚJI, ale dozajista ne LÁSKU, neboť nežívá svátosti a tudíž nemůže být ve stavu BOŽÍ MILOSTI. Takže zhruba je třeba dvou věcí k tomu, aby člověk byl autentickým a efektivním KONTRAREVOLUCIONÁŘEM. Je třeba být ve stavu LÁSKY a také je třeba hájit dobrou doktrínu.

Nejslavnějším příkladem KONTRAREVOLUCIONÁŘE, pochybujete-li o koho se jedná, je samozřejmě JEŽÍŠ KRISTUS. Z velkých disidentů, kteří bojovali proti REVOLUCI, přichází na mysl zvláště ruský disident minulého století Alexandr Solženicyn. Charakteristikou disidenta – KONTRAREVOLUCIONÁŘE, dnes v roce 2015, je plnit BOŽÍ VŮLI. A na to nás přímo odkazuje Evangelium podle svatého Jana (XIV., 15.) kde vyslovuje KRISTUS nadobytčejnou větu, avšak rovněž velice prostou: „**Milujete-li mne, zachovávejte má přikázání!**“

Dnes, v roce 2015, je to pro nás lehčí říct, než udělat. To, co můžeme udělat je to, co musíme udělat, MY KATOLÍCI, tj. žít ve **VÍŘE, NADĚJI a LÁSCĚ a jestli je možné mít ducha chudoby a pokory, jenž je hlavní ctností. Cudnost a poslušnost, ne vůči SYSTÉMU, ale vůči BOHU!** Všechny již zmíněné hodnoty plují proti proudu ducha tohoto světa, který je duchem zednářským – VOLNOSTI, ROVNOSTI, BRATRSTVÍ. Principy REVOLUCE jsou falešnými principy ANTI-CÍRKVE a principy KONTRAREVOLUCE jsou principy KATOLICKÉ CÍRKVE.

V dějinách jistí autoři, intelektuálové a muži Církve usilovali o smíření těch dvou protikladů: CÍRKEV a ANTI-CÍRKEV, ZJEVENÍ a REVOLUCE PRAVDA a BLUD. Avšak BŮH a Satan jsou nesmířitelní. Existuje PRAVDA a existuje BLUD a tyto dva protiklady se nedají smířit! Avšak ti, kteří chtěli smířit a smířili tyto protiklady byli a ostatně stále jsou LIBERÁLOVÉ! Nejslavnější z nich, který udával tempo, byl abbé Lamennais.

Vedoucí kontrarevoluční osobnost byla velebena Msgr. Charlesem Freppelem, v jeho knize „Francouzská revoluce u příležitosti stého výročí“, kterou publikoval přesně 100 let po Francouzské REVOLUCI, to znamená v roce 1889. Kniha je na prodej na stránkách Editions du Trident. Na stránce 134. této knihy Msgr. Freppel píše, cituji: „Byl tady Kníže, designován svým původem a svým postavením, aby přiložil ruku k tomuto dílu obnovy a pokroku; Kníže, který, obdařen vysokou inteligencí, byl nejčestnějším mužem svého času a opravdovým vzorem politické loajality a poctivosti; Kníže, vyzrálý studiem a tvrdou zkouškou života, se nemusel ani obávat rivality, ani provádět represálie, nepodléhaje duchu kasty a kamarily. Kníže obeznámený se sociálními otázkami, těmi nejdůležitějšími naší doby, hluboce přemýšlel o potřebách a zájmech své vlasti v nejvyšší míře vhodný, svým talentem a svými ctnostmi, k usmíření stran v pevné a sjednocené Francii.“ A tímto mužem nebyl nikdo jiný, než hrabě de Chambord, kníže Henri d'Artois, hrabě de Bordeaux, Henri V. Podle určitých dokumentů byl velmi dobrým Katolíkem a čestným mužem. Byl také následovníkem eminentního kardinála Pie, biskupa z Poitiers. Připomínám jen, že velký svatý Pius X. studoval, vše, co kardinál Pie napsal a sám byl také jeho následovníkem. Hrabě de Chambord byl pretendentem královského trůnu Francie od poloviny 19. století, přesně od roku 1844. On napsal absolutně pozoruhodnou větu týkající se Francie, kterou jsem s velkým potěšením vložil do mé poslední knihy Komplot proti Bohu, „Je třeba, aby Bůh tady vládl jako Pán, abych já mohl vládnout tady jako král.“ Odmítl převzít do svých rukou osud Francie a udal své důvody v dopise adresovaném poslanci Národního shromáždění. Opis tohoto dopisu se nalézá na straně 157. knihy Msgr. Delassuse „Důvody pro Světovou válku“ a na konci toho dopisu napsal (hrabě de Chambord) také zcela pozoruhodnou větu: „Slovo má Francie a čas Bůh.“ Máme právo si položit legitimní otázku Jak dlouho ještě nechá Bůh Francii hynout? A jako takovou také Římskou Církev? To však žádný z nás, lidských bytostí, nemůže vědět.

To, co můžeme udělat a to, co musíme udělat je KONTRAREVOLUČNÍ činnost která vede k svatosti, k příkladnosti, což je velmi důležité, a k POVINNOSTI vůči PRAVDĚ, ZJEVENÉ PRAVDĚ, která přichází od Boha, ale také FAKTICKÉ a HISTORICKÉ PRAVDĚ, PRAVDĚ, která osvobozuje, což může mimo jiné také vyústit v KŘEST KRVE. A připomínám, že Katolická Církev byla (a je) křtěná krví mučedníků a že sám JEŽÍŠ KRISTUS byl největším MUČEDNÍKEM v historii Nuže, na závěr: Vezměme si příklad. **Vezměme si příklad z KRISTA!** (na toto téma existuje úžasná kniha: „Napodobování Krista“) **Poté dávejme příklad (ostatním)! Bud' me ctnostní! Předávejme ctnosti, ať jsou nadpřirozené nebo přirozené! Bud' me laskaví! Milujme své bližní jako sebe samých, ale z LÁSKY k BOHU! Bud' me milosrdní, umějme odpouštět a Bůh bude milosrdný na oplátku!** A poslední věta na konec. **Zkusme být svatými!**

Pro ty, kteří si chtějí prohloubit své znalosti v tomto tématu, ochotně doporučuji některé velmi dobré knihy; jmenovitě „Revoluce: Historická bádání“ od Msgr. Gauma, „Revoluce objasněná mladým lidem“ od Msgr. de Ségura, neopominutelná kniha Msgr. Delassuse „Protikřesťanské spiknutí“ a také dosti dobrá kniha „Francouzská revoluce“ od Msgr. Freppela. A dále v mé poslední knize „Komplot proti Bohu“ se odvolávám na právě ty všechny velké autory a také mnohé jiné. Takže Komplot proti Bohu. Revoluční hnutí a Revoluce jsou podrobně popsány a analyzovány na četných stránkách. A poslední poděkování ještě Jérémy Thébaultovi a vám všem, že jste věnovali svou pozornost několika mým úvahám doktrinálního rázu týkajících se Revoluce. Děkuji mnohokrát!